

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Β' ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΜΗΝ ΡΑΦΙΔΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ ΕΙΣ ΣΑΜΑΡΕΙΑΝ

Τὴν Παρασκευὴν, 13^η/26^η Φεβρουαρίου 2010, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ τὴν ἐν τῷ γραφείῳ ἐργασίαν Αὐτοῦ, ἐξῆλθε τοῦ Πατριαρχείου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἱερομονάχου π. Φιλουμένου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἀθανασίου καὶ κατηνύθη πρὸς τὴν περιοχὴν τῆς Σαμαρείας.

Μετὰ μιᾶς ὥρας αὐτοκινητικὴν πορείαν ὑπὸ τὴν εὐλογίαν καταρρακτώδους βροχῆς, ἀφίχθη εἰς τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ἔνθα καὶ ὑπεδέχθη καὶ ἐδεξιώθη Αὐτόν εἰς πλουσίαν νηστήσιμον τράπεζαν ὁ ἡγούμενος τοῦ Φρέατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστίνος, ὁ ἀποπερατώσας τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐναπόκειται νῦν τὸ λείψανον τοῦ παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ μαρτυρήσαντος Ἀγιοταφίτου Φιλουμένου, ἐξ Ὁροῦντος τῆς Κύπρου ὀρμωμένου, προσφάτως ὡς ἱερομάρτυρος καταταχθέντος εἰς τὰς δέλτους τοῦ Συναξαρίου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Μετὰ τὴν τράπεζαν ὁ Μακαριώτατος ἐξῆλθε τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Φρέατος, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως π. Γεωργίου Λουάδ καὶ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς πλησιοχώρου τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ κώμης τῶν Ραφιδίων, οἵτινες εἶχον ἀφίχθῃ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Φρέατος πρὸ τοῦ Μακαριωτάτου.

Μετ' αὐτῶν κατηνύθη εἰς τὸν νέον ἱερόν ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὸ ἔτος 2008 ἐγκαινισθέντος. Εἰς τὸν ναόν τοῦτον, καρπὸν τῆς πίστεως, τῆς εὐσεβείας, τῆς ἐπιμελείας καὶ φιλοπονίας τοῦ μικροῦ Ὁρθοδόξου ποιμνίου τῆς κώμης ταύτης τῶν Ραφιδίων, γενόμενος θερμῶς δεκτὸς ὁ Μακαριώτατος, προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τῆς Β' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν, κηρύττων πρὸ τῆς Ἀπολύσεως αὐτῆς τὸν θεῖον λόγον εἰς τούς προσελθόντας πιστοὺς περὶ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου σαρκωσάσης τὸν πρὶν ἄσκαρον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

«Αὕτη», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «ἤκουσε τὴν πρόσκλησιν τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἠκολούθησε τὸ ἰδικόν τῆς θέλημα, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εἶπεν: **ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά Σου**, καὶ ἦνωσε τὴν γῆν μέ τὸν οὐρανόν, τὸν ἄνθρωπον μέ τὸν Θεόν».

«Διανύσαντες τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν καὶ τὴν περίοδον τῆς νηστείας, καλούμεθα νὰ ἐνσαρκώσωμεν πνευματικῶς τὸν Χριστόν, νὰ ἐνωθῶμεν μετ' Αὐτοῦ εἰς κοινωνίαν, ὅπως ἡ Θεοτόκος ἐδέχθη Αὐτόν εἰς τὰ σπλάχνα αὐτῆς καὶ ἐνεσάρκωσεν Αὐτόν ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων της. Καλούμεθα νὰ νηστεύωμεν ὅχι μόνον ἀπὸ τροφάς, ἀλλὰ μετὰ τῆς νηστείας νὰ ἐργαζώμεθα τὰς ἀρετὰς τῆς προσευχῆς, τῆς ἀγνεύσεως καὶ τῆς ἐλεημοσύνης. Εἰς τοῦτο ἔχομεν ἀνάγκην ἐνισχύσεως, διὰ τοῦτο καὶ οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὥρισαν τὴν μεταπροσεχῇ Κυριακὴν τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἡμῶν δι' αὐτοῦ».

«Ἠλθομεν ἐξ Ἱεροσολύμων, ἵνα μεταφέρωμεν ὑμῖν τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, νά συμπροσευχηθῶμεν μεθ' ὑμῶν, ἀλλά καί διὰ νά ἀκούσωμεν τὰ προβλήματα ὑμῶν. Θέλομεν ὑμεῖς νά εἴσθε ἡνωμένοι μετὰ τοῦ Χριστοῦ καί μεταξύ ὑμῶν, νά δοξάζητε Αὐτόν μετὰ τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί νά τιμᾶτε τό ὄνομα τῶν Ρωμαίων-Ὁρθοδόξων».

Μετά τό τέλος τῆς ἀκολουθίας, ὁ Μακαριώτατος ἐκάθισε μετὰ τοῦ ἱερέως καί τῶν Ἐπιτρόπων καί ἐπέλυσεν αὐτοῖς πρόβλημα ἀπασχολοῦν αὐτούς, προτείνων ἀμοιβαίαν μεταξύ αὐτῶν συγγνώμην, συγχώρησιν, συγκατάβασιν, ἀλλήλων ἀποδοχήν καί ἀνοχήν καί ἀγάπην τελείαν, τήν ἐπιστεγάζουσαν ὅλας τάς ἀρετάς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder